

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D., ve věci

žalobkyně: P.N., narozená dne X
bytem X
zastoupená X, narozenou dne X
bytem X

proti
žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 2. 2025, č. j. MPSV-2025/36842-925,
takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 11. 2. 2025, č. j. MPSV-2025/36842-925, se ruší ve výroku I. a věc se v tomto rozsahu vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni se náhrada nákladů nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně brojila žalobou podanou Městskému soudu v Praze proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 2. 2025, č. j. MPSV-2025/36842-925 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“). Výrokem I. napadeného rozhodnutí žalovaný změnil výrok I. rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky pro hlavní město Prahu (dále jen „**správní orgán prvního stupně**“) ze dne 3. 10. 2024, č. j. 1904809/24/AB (dále jen

„**prvostupňové rozhodnutí**“), tak, že žalobkyni přiznal nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ s platností ode dne X trvale. Výrokem II. napadeného rozhodnutí žalovaný zrušil výrok II. prvostupňového rozhodnutí a řízení zahájené z moci úřední ve věci přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením zastavil.

2. Výrokem I. prvostupňového rozhodnutí správní orgán prvního stupně zamítl žádost žalobkyně o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením ze dne X. Výrokem II. prvostupňového rozhodnutí pak přiznal žalobkyni nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ ode dne X trvale.

II. Žaloba a její podstatný obsah

3. Žalobkyně v podané žalobě namítla, že jí byl odebrán průkaz s označením ZTP/P, přestože ve všech lékařských zprávách je uvedeno, že se bez doprovodu neobejde. Není schopna sama odejít z bytu, nakoupit, či dojít např. k babičce.
4. Neorientuje se ve financích, prostoru ani čase. Potřebuje tedy průvodce. Musí být přebalována a vyprazdňována. Stejně tak je třeba jí podávat léky. Narodila se s rozštěpem páteře. Nemusí sice jezdit na vozíku, ale její pohybové schopnosti se od této skutečnosti odrážejí. Potřebuje pomoc ze schodů, do MHD atd. Při běžné chůzi chodí ve X letech za ruku a není si jistá.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě podotkl, že řízení bylo zahájeno na žádost žalobkyně z důvodu skončení platnosti předchozího průkazu osoby se zdravotním postižením. Poznamenal, že zdravotní stav žalobkyně hodnotila Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „**posudková komise**“), a shrnul její závěry. Zdravotní stav žalobkyně vyhodnotila jako těžké postižení pohyblivosti nebo orientace dle bodu 2 písm. m) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb. o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**vyhláška č. 388/2011 Sb.**“).
6. Následně žalovaný uvedl, že v případě průkazu osoby se zdravotním postižením se posuzuje, zda zdravotní stav odpovídá nebo je funkčně srovnatelný se zdravotními stavy uvedenými ve vyhlášce č. 388/2011 Sb. Skutečnost, že je posuzovaný ve vnějším prostředí doprovázen, není primárně rozhodná. Zmínil, že u průkazu se symbolem ZTP se předpokládá zdravotní stav se značnými obtížemi v orientaci a mobilitě v exteriéru.
7. Žalovaný uzavřel, že zdravotní stav žalobkyně byl posouzen srozumitelně, přesvědčivě a úplně. Posudková komise vyloučila postižení odpovídající zdravotním stavům uvedeným v bodě 3 přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb. Navrhl tedy zdejšímu soudu, aby podanou žalobu zamítl.

IV. Obsah správního spisu

8. Ze správního spisu zjistil zdejší soud následující skutečnosti podstatné z hlediska předmětu řízení.
9. Žalobkyně podala dne X žádost o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením od X. Správní orgán prvního stupně nechal prostřednictvím Institutu posuzování

zdravotního stavu vypracovat posudek o zdravotním stavu žalobkyně ze dne X, č. j. X. V rámci tohoto posudku dospěla posuzující lékařka k závěru, že v případě žalobkyně se jedná o osobu s organickým psychosyndromem a mentální retardací, což má dopad na orientaci na úrovni těžkého funkčního postižení. Shledala, že jde o osobu s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu ustanovení § 34 odst. 3 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o poskytování dávek**“). Jednalo se podle ní o zdravotní stav uvedený v bodě 2 písm. m) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb. Platnost byla stanovena trvale vzhledem k tomu, že porucha zdraví není léčebně zásadně ovlivnitelná.

10. Následně správní orgán prvního stupně vyrozuměl žalobkyni o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Posléze oznámením o zahájení správního řízení ze dne 2. 10. 2024, č. j. 1884969/24/AB, zahájil z moci úřední řízení ve věci průkazu osoby se zdravotním postižením sp. zn. 18203-15-AB s tím, že účastníkem řízení je žalobkyně. Usnesením ze dne 2. 10. 2024, č. j. 1886016/24/AB, pak spojil správní řízení o změně nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením zahájené na základě žádosti žalobkyně a správní řízení o změně nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením zahájené z moci úřední.
11. Poté správní orgán prvního stupně vydal prvostupňové rozhodnutí. V jeho odůvodnění odkázal na to, že rozhodnutím žalovaného ze dne 11. 9. 2019, č. j. MPSV-2019/184344-911, byl žalobkyni přiznán nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem ZTP/P s platností od X do X. Odkázal na závěry posudku Institutu posuzování zdravotního stavu s tím, že došlo ke změně stupně dříve přiznaného nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením a žalobkyně má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem ZTP.
12. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání. V jeho rámci uvedla, že se neorientuje v čase, prostoru a financích. Například neví, který je den, a nevyjde z domu sama bez doprovodu. S věkem se její situace zhoršuje.
13. Za účelem rozhodnutí o podaném odvolání požádal žalovaný posudkovou komisi o posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Ta vypracovala posudek ze dne 8. 1. 2025, ev. č. SZ/2024/3220-BR-12 (dále jen „**Posudek**“). V něm dospěla k závěru, že v případě žalobkyně šlo o osobu s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu ustanovení § 34 odst. 3 zákona o poskytování dávek. Jednalo se o zdravotní stav uvedený v bodě 2 písm. m) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., přičemž tento stav trval i k X. Doba platnosti byla stanovena trvale. V rámci odůvodnění posudková komise mimo jiné uvedla, z jakých podkladů vycházela. Učinila diagnostický souhrn zdravotního stavu žalobkyně s tím, že v popředí dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vedoucího k omezení schopnosti pohyblivosti a orientace jsou zejména vrozené změny na pohybovém aparátu, včetně kyčelní a kolenní artrózy. Žalobkyně má také po opakovaných revizích a nutném shuntování pro hydrocefalus intelekt v pásmu lehké mentální retardace. Má speciální obuv s klínkováním pro těžce formovatelnou nožní klenbu. Ujde aktuálně 50 m a po schodech se pohybuje obtížně. Zřejmý je organický psychosyndrom. Dále posudková komise uvedla, že žalobkyně nemá ztrátové postižení v kolenním skloubení a obou bérkách s odkázaností na invalidní vozík při schopnosti užívat oprotézování pro pohyb

pouze v domácnosti. Nemá ani funkční ztrátu dolních končetin se ztrátou opěrných funkcí pro těžkou parézu nebo paraplegii. Přítomna není mentální retardace střední, těžká nebo v úplném stupni postižení. Duševní schopnosti nejsou zvlášť těžce postižené. Jedná se o osobu, u níž je dlouhodobým nepříznivým stavem zejména postižení mentálních schopností s těžkými funkčními projevy a závažnými poruchami orientace a komunikace, které umožňují orientaci v domácím prostředí. V neznámém prostředí a v exteriéru způsobují značné obtíže. I přes další obtíže vrozených vad pohybového aparátu se nejedná aktuálně ve zdravotním stavu o těžkou paraparézu nebo paraplegii znemožňující chůzi, které by znamenaly zvlášť těžké funkční postižení pohyblivosti.

14. Žalovaný vyrozuměl žalobkyni o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a upozornil ji na Posudek. Žalobkyně v rámci svého vyjádření uvedla, že se pohybuje s omezením a s nutností pomoci. Co se týče orientace, není schopna kamkoliv bez doprovodu dojít. Neorientuje se v čase, prostoru ani financích. Následně žalovaný vydal napadené rozhodnutí, v němž mimo jiné uvedl, že žalobkyně měla nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem ZTP/P od X do X. Dále vyšel ze závěrů uvedených v Posudku. Dodal, že postup při posuzování zdravotní stavu nemůže posudkové komisi ukládat. Nemá důvod zpochybňovat posudkový závěr, neboť posudková komise umí objektivizovat zdravotní poruchy a postižení. Pokud subjektivně uváděné skutečnosti nejsou podepřeny medicínsky objektivně zjištěnými fakty, nemohou být akceptovány. Uzavřel, že nejsou splněny podmínky zákona o poskytování dávek pro přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením s označením ZTP/P.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

15. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu dotčeném žalobou, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán podle ustanovení § 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Rozhodoval bez nařízení jednání, neboť žalobkyně i žalovaný výslovně s takovým postupem souhlasili. Zdejší soud zároveň za této situace a s ohledem na obsah správního spisu nepovažoval nařízení jednání za nezbytné. Při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel zejména z následujících ustanovení právních předpisů.
16. Podle ustanovení § 34 odst. 1 zákona o poskytování dávek *má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením osoba starší 1 roku s tělesným, smyslovým nebo duševním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se posuzuje podle § 9 odst. 3.*
17. Podle ustanovení § 34 odst. 3 zákona o poskytování dávek *má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ (průkaz ZTP) osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti. Těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a v exteriéru má značné obtíže.*

18. Podle ustanovení § 34 odst. 4 zákona o poskytování dávek *má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP/P“ (průkaz ZTP/P) osoba se zvlášť těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením pohyblivosti nebo orientace s potřebou průvodce, včetně osob s poruchou autistického spektra. Zvlášť těžkým funkčním postižením pohyblivosti a úplným postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna chůze v domácím prostředí se značnými obtížemi, popřípadě není schopna chůze, v exteriéru není schopna samostatné chůze a pohyb je možný zpravidla jen na invalidním vozíku. Zvlášť těžkým funkčním postižením orientace a úplným postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu není schopna samostatné orientace v exteriéru.*
19. Podle ustanovení § 34b odst. 1 zákona o poskytování dávek se při posuzování schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením hodnotí a) zdravotní stav a funkční schopnosti fyzické osoby, b) zda jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, c) zda jde o podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a závažnost funkčního postižení.
20. Podle ustanovení § 34b odst. 2 zákona o poskytování dávek *prováděcí právní předpis stanoví, které zdravotní stavy lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace.*
21. Podle ustanovení § 34b odst. 5 zákona o poskytování dávek se při hodnocení závažnosti funkčního postižení pohyblivosti a orientace pro účely nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením vychází z poruchy funkčních schopností s nejvýznamnějším dopadem na schopnost pohyblivosti nebo orientace.
22. Podle ustanovení § 2b vyhlášky č. 388/2011 Sb. *jsou zdravotní stavy, které lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, uvedeny v příloze č. 4 k této vyhlášce.*
23. Žalobkyně v podané žalobě namítala, že jí byl odebrán průkaz osoby se zdravotním postižením s označením ZTP/P a rozporovala závěry posudkové komise vyjádřené v Posudku. Zmínila, že se neorientuje ve financích, prostoru ani čase. Potřebuje pomoc též při vyprazdňování, podávání léků a pohybu. V této souvislosti zdejší soud předeseílá, že jak vyplývá z výše citovaných právních předpisů, je rozhodnutí týkající se nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením závislé na posouzení závažnosti funkčního postižení pohyblivosti nebo orientace, tedy na posouzení zdravotního stavu. Odkázat lze kupř. na závěry Nejvyššího správního soudu, který ve svém rozsudku ze dne 8. 12. 2021, č. j. 4 Ads 184/2021-30, uvedl, že „posouzení zdravotního stavu mj. i v souvislosti s poskytováním dávek podmíněných zdravotním stavem či jako zde přiznáním průkazu osob se zdravotním postižením je věcí odborně medicínskou, k níž nemá soud potřebné odborné znalosti, a proto vždy vychází z posouzení osob, které jimi disponují. V rámci řízení před správními orgány v těchto věcech zdravotní stav posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise, jak vyplývá z § 4odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 1. 2004, č. j. 5 Ads 34/2003 - 82, č. 526/2005 Sb. NSS).“
24. Z uvedeného tedy vyplývá, že jelikož je posouzení zdravotního stavu věcí odborně medicínskou a soudy (ani správní orgány) nemají v tomto ohledu potřebné znalosti, vycházejí z vyjádření subjektů, které tyto znalosti mají. Rozsah jejich přezkumu je tak omezený. Soudy ani správní orgány nemohou samy učinit úsudek o tom, zda a v jakém

rozsahu zdravotní postižení osoby omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace. Toto hodnocení může provést pouze posudkový orgán, jímž je v řízení o odvolání posudková komise zřízená Ministerstvem práce a sociálních věcí (přiměřeně srov. také např. bod 24 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2023, č. j. 5 Ads 8/2023-25).

25. V rozsudku ze dne 8. 11. 2018, č. j. 10 Ads 248/2017-61, pak Nejvyšší správní soud taktéž ve vztahu k žádosti o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením dovodil, že „*k odborným lékařským otázkám je vypracováván posudek, který soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v ustanovení § 77 odst. 2 s. ř. s., zejména zda splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti. Hodnotí, zda se posudek vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, včetně těch, jež namítá posuzovaná osoba, a zda je z nich zřejmé, že zdravotní stav byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace. Posudkový závěr musí být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý a srozumitelný i pro správní soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti. Soud ověřuje, zda daný posudek je úplný a přesvědčivý ve výše uvedeném smyslu (viz např. rozsudek NSS ze dne 4. 10. 2017, č. j. 8 Ads 136/2017-35).*“ (Srov. také např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2019, č. j. 8 Ads 331/2018-37, a ze dne 8. 12. 2021, č. j. 4 Ads 184/2021-30.)
26. Ani zdejší soud tedy nemůže v projednávané věci přezkoumat odborné závěry vyslovené posudkovou komisí v Posudku, neboť k takovému přezkumu není dostatečně odborně vybaven. Musí však klást zvýšený důraz na jednoznačnost, určitost, úplnost a přesvědčivost odborných posudků. Je povinen posoudit zejména to, zda se posudková komise vypořádala se všemi rozhodnými hledisky, tvrzeními žalobce a předloženými lékařskými zprávami, případně zda odstranila či vysvětlila všechny rozpory. Závěr posudkové komise také musí být jednoznačně a konkrétně odůvodněn.
27. Zdejší soud se s přihlédnutím ke shora uvedeným závěrům zabýval nejprve námitkami týkajícími se nesprávného posouzení zdravotního stavu žalobkyně posudkovou komisí. K tomu uvádí, že ve světle vznesené žalobní argumentace by Posudek **v tomto ohledu** mohl obstát a nároky kladené na něj výše citovanou judikaturou Nejvyššího správního soudu splňovat. Posudková komise totiž v rámci Posudku učinila diagnostický souhrn, v němž popsala, kterými zdravotními obtížemi vyplývajícími z lékařských zpráv žalobkyně trpí, určila relevantní postižení (srov. citované ustanovení § 34b odst. 5 zákona o poskytování dávek) a na základě zjištěného stavu ještě přezkoumatelně vyložila, jak dospěla ke svému posudkovému závěru. Žalobkyně doložené lékařské zprávy přitom vzala v potaz a vycházela z nich, a to včetně těch, které žalobkyně připojila k podané žalobě. Pro účely nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením se posuzuje, zda je podstatně omezena schopnost pohyblivosti nebo orientace. Zdravotní stavy, které lze považovat za takové podstatné omezení, vymezuje v souladu s ustanovením § 34b odst. 2 zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením příloha č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb. (v případě zvlášť těžkého funkčního postižení nebo úplného postižení pohyblivosti a orientace konkrétně bod 3 této přílohy). Pro případ, že by se jednalo o zdravotní stav, který není v prováděcí vyhlášce uveden, hodnotí se, kterému ze zdravotních stavů ve vyhlášce uvedených funkční postižení odpovídá nebo je s ním funkčními důsledky srovnatelné (viz ustanovení § 34b odst. 3 zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením). Jak již bylo uvedeno výše, zdejší soud nemůže hodnotit odborné závěry posudkové komise týkající

se zdravotního stavu. Nemůže tedy hodnotit ani správnost podřazení zdravotního stavu pod jednotlivé zdravotní stavy vyjmenované v příloze č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb. Na základě lékařských nálezů posudková komise dospěla k závěru, že v případě žalobkyně se jedná o osobu s postiženými mentálními schopnostmi s těžkými funkčními projevy a závažnými poruchami orientace a komunikace. I přes další obtíže vycházející z vrozených vad pohybového aparátu se nejedná o zdravotní stav znemožňující chůzi, který by odůvodňoval přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením s označením ZTP/P. Uzavřela tedy, že nejde o zdravotní stav uvedený v bodě 3 přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., ale o stav uvedený v bodě 2 písm. m) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb.

28. V této souvislosti je na místě ještě podotknout, že žalobkyně v podaném odvolání toliko obecně uváděla, že se neorientuje v čase, prostoru a financích. Z domu nevyjde bez doprovodu a situace se s věkem zhoršuje. I ve vyjádření k posudku posudkové komise zopakovala v zásadě stejnou argumentaci s tím, že se pohybuje s omezením a nutnou pomocí (obdobná tvrzení uváděla i v podané žalobě). Nijak konkrétně tedy závěry posudkové komise o samotném zdravotním stavu nerozporovala. Jak přitom správně podotkl žalovaný, skutečnost, že osoba vyžaduje doprovod, není sama o sobě rozhodná, když její stav neodpovídá zdravotním stavům vymezeným v příloze č. 4 vyhlášky č. 388/2011 Sb. Posudková komise netvrdila, že by žalobkyně nebyla s ohledem na svůj zdravotní stav omezena ve schopnosti pohyblivosti a orientace. Neshledala však, že by se jednalo o zvlášť těžké funkční postižení nebo úplné postižení. Zdravotní stav žalobkyně vyhodnotila jako podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace, avšak „pouze“ na úrovni těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace. To pak odpovídá právě nároku na průkaz s označením ZTP, nikoliv ZTP/P.
29. Přes výše uvedené nicméně zdejší soud shledal nedostatky odůvodnění Posudku v tom, že posudková komise se nijak nevypořádala s předchozím posouzením zdravotního stavu žalobkyně. V této souvislosti je předně nutné uvést, že správní orgány rozhodovaly v posuzované věci o žádosti žalobkyně, která žádala o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením od X, a to kvůli blížícímu se konci platnosti jejího dosavadního průkazu označeného symbolem ZTP/P (platného do X). Ten jí byl přiznán rozhodnutím žalovaného ze dne 11. 9. 2019, č. j. MPSV-2019/184344-911, jak podotkl správní orgán prvního stupně v prvostupňovém rozhodnutí. Rovněž žalovaný zmínil dosavadní nárok žalobkyně na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem ZTP/P do X a i sama žalobkyně pak v podané žalobě namítala, že jí byl průkaz ZTP/P odebrán. Za takové situace přitom jistě může dojít k tomu, že správní orgány po skončení platnosti dosavadního průkazu označeného symbolem ZTP/P přiznají dané osobě již jen průkaz označený symbolem ZTP. Platnost průkazů je totiž omezována z důvodu, aby měl stát možnost pravidelně přezkoumávat a vyhodnocovat, zda se zdravotní stav osoby nezlepšil a nárok na průkaz stále trvá (viz bod 14 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2019, č. j. 8 Ads 331/2018-37).
30. V případě změny nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením je však třeba náležitě vysvětlit, z jakého důvodu ke změně dochází, resp. proč již osoba nesplňuje podmínky pro nárok na průkaz s konkrétním označením. Kupř. v již zmíněném rozsudku ze dne 26. 6. 2019, č. j. 8 Ads 331/2018-37, Nejvyšší správní soud v tomto ohledu uvedl: *„Je-li však někdo držitelem průkazu ZTP, tím spíše jsou v případě posuzování jeho žádosti zvýšené nároky na vysvětlení toho, z jakého důvodu jeho zdravotní stav již*

nadále neodpovídá podmínkám k získání průkazu s tímto symbolem. Úkolem žalovaného tak bylo zdůvodnit, k jakým konkrétním změnám odůvodňujícím nepřiznání průkazu ZTP v mezidobí došlo, nejedná-li se o změnu zdravotního stavu, pak vysvětlit podřazení pod ustanovení zákona o poskytování dávek a souvisejících změn, tedy v čem konkrétně spočívá žalovaným tvrzená změna právní úpravy znemožňující stěžovatelce opětovně přiznat průkaz ZTP. Žalovaný tak ovšem neučinil a tuto vadu v řízení o žalobě ani krajský soud dostatečně nezohlednil.“ Důvodem takové změny může být např. vývoj zdravotního stavu osoby či zpřísnění podmínek pro přiznání nároku (srov. též bod 16 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2019, č. j. 8 Ads 331/2018-37, nebo bod 49 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2021, č. j. 5 Ads 350/2019-60). Pro úplnost pak lze ještě v souvislosti se změnou nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením odkázat na judikaturu Nejvyššího správního soudu týkající se změn v posouzení zdravotního stavu v případě invalidního důchodu a příspěvku na péči, které lze přiměřeně aplikovat i na řízení o nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením (srov. bod 13 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2019, č. j. 8 Ads 331/2018-37, příp. bod 28 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2018, č. j. 5 Ads 46/2017-84). Kupř. v rozsudku ze dne 23. 2. 2016, č. j. 2 Ads 280/2015-35, Nejvyšší správní soud uvedl, že „posudková komise je povinna přesvědčivě odůvodnit, co se při porovnání s obdobím, kdy byla odnímaná dávka přiznána, ve zdravotním stavu pojištěnce přesně změnilo, jinak řečeno určit a objasnit důvod či příčinu zániku nebo snížení stupně invalidity. Podle konstantní soudní praxe jsou uznávány tři okruhy příčin, jež mohou vést k přesvědčivému odůvodnění zániku nebo snížení stupně dříve uznané invalidity. Jedná se o posudkově významné zlepšení zdravotního stavu, stabilizaci zdravotního stavu spojenou s adaptací např. na poúrazovou situaci, a tím i s obnovením výdělečné schopnosti ve stanoveném rozsahu, a dřívější posudkové nadhodnocení zdravotního stavu - tzv. posudkový omyl.“ (Srov. též např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 6. 2017, č. j. 10 Ads 17/2017-44, a ze dne 29. 3. 2018, č. j. 1 Ads 124/2017-49.)

31. Posudková komise v Posudku a ostatně ani žalovaný v napadeném rozhodnutí nijak dřívější posouzení zdravotního stavu žalobkyně nezmínili a vůbec se k němu nevyjádřili. Důvodem změny nároku žalobkyně na průkaz osoby se zdravotním postižením (spočívající v přiznání nároku na průkaz nižší úrovně) se tedy vůbec nezabývali a nijak tuto změnu neodůvodnili. Vzhledem k výše uvedeným závěrům to ovšem bylo jejich povinností, když museli zejména náležitě vysvětlit, z jakého důvodu již žalobkyně nesplňuje podmínky pro nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením vyššího stupně. Bylo jejich úkolem náležitě zdůvodnit, jak konkrétně se změnil její zdravotní stav, případně jaké okolnosti byly v rámci předchozího posouzení přehlednuty či přeceněny, či k jaké změně právní úpravy znemožňující opětovné přiznání průkazu s označením ZTP/P došlo. Pro úplnost je na místě ještě dodat, že tuto změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením nijak konkrétně neodůvodnil ani správní orgán prvního stupně v prvostupňovém rozhodnutí, resp. posudková lékařka Institutu posuzování zdravotního stavu ve svém posudku.
32. S ohledem na vše výše uvedené tedy lze shrnout, že Posudek nelze považovat za úplný a přesvědčivý, jelikož posudková komise se v něm nijak nevyjádřila k důvodům změny nároku žalobkyně na průkaz osoby se zdravotním postižením. Vůbec se z něj tedy nepodává, co změnu tohoto nároku způsobilo. K tomu zdejší soud dodává, že odborné posudky posudkové komise hodnotící zdravotní stav žadatele jsou stěžejním podkladem pro rozhodnutí o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením (viz např. bod 22

rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 12. 2021, č. j. 4 Ads 184/2021-30). Žalovaný sice nemůže sám přezkoumávat odborné závěry plynoucí z takových posudků, je nicméně povinen odborný posudek vyhodnotit z hlediska jeho úplnosti a přesvědčivosti (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2009, č. j. 3 Ads 48/2009-104, nebo ze dne 14. 11. 2023, č. j. 5 Ads 8/2023-25). Pokud tyto požadavky posudek nesplňuje, je jeho povinností žádat doplnění posudku (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2019, č. j. 8 Ads 331/2018-37).

33. Žalovaný ovšem v napadeném rozhodnutí toliko formálně převzal závěry posudkové komise, aniž by se jimi podrobněji zabýval. Posudek vypracovaný posudkovou komisí přitom nebyl úplný a přesvědčivý a nenaplnoval požadavky judikatury Nejvyššího správního soudu, jak již bylo rozebráno výše. V Posudku, potažmo v napadeném rozhodnutí, nebylo obsaženo přesvědčivé zdůvodnění související se změnou nároku žalobkyně na průkaz osoby se zdravotním postižením. Napadené rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné. Zároveň z důvodu nepřesvědčivosti a neúplnosti Posudku neobsahuje správní spis dostatek podkladů pro rozhodnutí ve věci a řízení je proto zatíženo vadou ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2016, č. j. 4 Ads 100/2016-25, a ze dne 29. 3. 2017, č. j. 8 Ads 71/2016-28).
34. Pro úplnost zdejší soud doplňuje, že nepovažoval za nutné provádět dokazování žalobkyní doloženými podklady týkajícími se jejího zdravotního stavu. Jak již bylo uvedeno výše, z Posudku se podává, že posudková komise z těchto podkladů vycházela (s výjimkou zpráv staršího data z let 2006 a 2007, které neměla k dispozici). Žalobkyně k nim v podané žalobě uvedla, že zaznamenávají všechny její zdravotní diagnózy. Nic bližšího nezmínila a ani nijak netvrdila, že by je snad posudková komise nevzala v potaz. Zdejší soud pak není oprávněn jakkoliv hodnotit odborné lékařské závěry posudkové komise, jak již bylo také vysvětleno výše. Provádění těchto zpráv k důkazu by proto bylo nadbytečným.

VI. Závěr a náklady řízení

35. Z výše uvedených důvodů tak zdejší soud podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. zrušil výrok I. napadeného rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů a pro nedostatečně zjištěný skutkový stav. Věc zároveň vrátil dle ustanovení § 78 odst. 4 s. ř. s. žalovanému v tomto rozsahu k dalšímu řízení. Nepřistoupil přitom ke zrušení výroku II. napadeného rozhodnutí, neboť žalobkyně proti němu nevznesla v podané žalobě žádné žalobní námitky a podanou žalobou proti němu tedy nijak nebrojila. Brojila toliko proti nesprávnému posouzení svého zdravotního stavu a nepřiznání průkazu s označením ZTP/P, nikoliv proti zastavení řízení zahájeného z moci úřední. Zdejší soud tak neshledal žádný důvod pro rozhodování o zrušení tohoto výroku, resp. napadeného rozhodnutí jako celku.
36. V dalším řízení bude žalovaný vázán právními názory zdejšího soudu vyjádřenými v tomto rozsudku (viz ustanovení § 78 odst. 5 s. ř. s.). Bude muset zejména náležitě zjistit skutkový stav týkající se nároku žalobkyně na průkaz osoby se zdravotním postižením. Za tímto účelem bude na místě vyžádat si doplnění posudkových závěrů posudkové komise. Ta se při svém dalším posuzování zaměří i na řádné odůvodnění změny nároku žalobkyně na průkaz osoby se zdravotním postižením, a to s přihlédnutím ke všem doloženým lékařským zprávám. Především v případě setrvání na svých závěrech

náležitě a přezkoumatelně vysvětlí, proč žalobkyně již nadále nesplňuje podmínky pro přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením označeného symbolem ZTP/P. V návaznosti na doplnění odborného posudku provede žalovaný jeho kritické zhodnocení a zváží, zda tento posudek splňuje v souladu s výše uvedenou judikaturou požadavky na určitost, úplnost a přesvědčivost, resp. zda se náležitě vypořádává se všemi relevantními skutečnostmi, námitkami a tvrzeními.

37. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků rozhodl zdejší soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně sice byla v řízení úspěšná, avšak žádné náklady jí nevznikly a ani je neuplatňovala. Žalovanému náhrada nákladů nenáleží, jelikož ve věci úspěch neměl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s., a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 13. února 2026

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D.
samosoudce